

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas II. Ab anno Christi 1110. ad 1120.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

Idem Paschalis renuit Henrico IV. dare Coronam Imperii, ob usurpatas ab eo investituras, Henricus autem cum ingentibus copiis veniens in Italiam, vi tandem extorquet, quamvis non absque conditionibus neque Ecclesie, neque Imperio noxiis, si eas Henricus servasset, hæreditario vitio perfidiosus.

DECAS II.

Ab anno 1110. ad annum 1120.

III. Capitur à Balduino Berytus & Sidon auxilio Danorum.

Henricus IV. Romam ingressus, pactis cum Pontifice initis stare recusat, & Pontificem, multosque Cardinales vinctos detinet, & captivos secum ad Sabinos deducit. Sed cum nec sic Paschalis Papa flecti posset ab Henrico, ut postulatis ejus iniquis annueret, tandem Cardinalium precibus victus ad schisma vitandum (viris etiam sanctis in factiones contrarias divis) remittit Henrico investituras, & cum suis relaxatus eundem in æde S. Petri, sed januis clausis coronat.

(1112.) Alexius Comnenus missis Legatis petit à Pontifice Romæ coronari,

D 5

ad

ad quem honorificè Romam deducendum sexcenti Romani Constantinopolim perrexere: sed id negotium evanuit, quia de Græcâ subnixum erat.

Romæ in Concilio Lateranensi Generale Concilium celebratur, in quo à Paschali Henrico de investituris datum, tanquam vi extortum rescinditur auctoritate Pontificis & totius Concilii; Henricus autem fautores ejus combusto decreto excommunicantur. Ad hoc tamen anathematis brandum valdè difficulter permotus est Paschalis, ideò à viris etiam sanctis tanquam mollior Pontifex habitus est, quanquam pacificè & valde contenti cum eo vixerint, magno Ecclesiæ bono eidem conjunctissimi.

✽(III 3.)✽ Turcæ ab Hierosolymâ obsessâ repelluntur, & furorem suum convertunt in montem Itaburicum, sive Thaborem, & monachos Cluniacenses, ibidem monasterium incolentes, omnes Martyrio afficiunt; exinde tamen res Christianorum in deterius ire cœperunt, Deo non assistente Balduino ob incæstas nuptias, quas, suadente impio Arnulpho contraxit cum Siciliæ Comitissâ, relictâ priore adhuc superstitite.

S. Bernardus nobilis Burgundus annos
cir-

circiter natus 22. cum sociis plusquam triginta Cistercium venit, ut sub Stephano Abbate viveret, ubi virtutum prima fundamenta jecit.

✽(1114.)✽ Hoc anno mortuus est Ivo Carnotensis Episcopus, qui eruditione sua factis & scriptis Ecclesiam universam illustravit.

✽(1115.)✽ Arnulphus Hierosolymitanus Patriarcha per Legatum Pontificium Sede sua deponitur, sed quia munera placent hominesque Deosque, Romam ille navigans, tam blandè affatus est Pontificem, & tam multa munera in ejus comites ac famulos effudit, ut impius in Sedem suam remitteretur.

Mathildis Comitissa de Romanâ Sede optimè merita, cui se & sua donavit, par multis Imperatoribus, magni animi femina moritur.

Moguntini insurgunt in Henricum IV. eumque compellunt dimittere Archi-Episcopum suum Adelbertum, quem is in durissimâ custodiâ detinebat, adeò ut tantum pelle & ossibus hæreret præ miseriam. Fuit autem hic Adelbertus quondam Cancellarius Henrici, & præcipua causa sacrilegii, factus Archi-Episcopus ad se rediit, & contra Imperatorem insurrexit magnâ laude constantiæ & pietatis. D 6 Ro-

Romani cives tumultuantur contra Paschalem, eligendo sibi Præfectum Urbis in scio Pontifice.

✽(1116.)✽ Paschalis privilegium de investituris Henrico concessum in Lateranensi Concilio, tanquam iniquum denuò scindit; idemque mittit in Orientem Chrysostolanum Mediolanensem Archiepiscopum, qui de processione S. Spiritus egregiè disputat contra Græcos, sed parùm apud contumaces efficit.

✽(1117.)✽ Redit in Italiam Henricus IV. pœnitentiam simulans perfidiæ, & antequàm jam postulat à Paschali Papâ, quod extorferat: sed neque hoc, neque absolutionem ab excommunicatione impetrat præsertim quia Imperator in æde S. Petri per Burdinum illum nefarium Braccarensem Episcopum inaugurari se curaverat. Unde etiam idem Burdinus in Synodo excommunicatus est, qui jam pridem omnem fidem & religionem perdiderat, vile mancipium Imperatoris. Hic itaque in furiam actus Burdinum suum Pseudo-Pontificem intrudit in Sedem, Paschali Papâ interim Beneventum migrante, Synodum ibidem celebrant.

Incipit Ordo Equitum S. Joannis Hierosolymitani, cujus Magister creatus, mortuo

tuo Rogerio, Raimundus *De puteo Delphinas*, hic cum antea Religiosi ejus tantum ægris inservirent, eos etiam ad arma ferenda excitavit, & in tres classes divisit, in Equites, Servientes, & Ecclesiasticos; Dicti autem sunt S. Joannis vel Baptiste, vel Eleemosynarii, quod eorum nosocomium alterutri istorum consecratum esset propè Basilicam S. Mariæ Latinæ, quæ condita fuerat, antequam Occidentales Palæstinam occuparent, à Melphytanis mercatoribus, ab Ægyptio Sultano impetratâ potestate.

Robertus de Abruscellis condit illustrissimum Cænobium fontis Ebraldi, in quo viros a mulieribus separatos collocavit, ita tamen, ut in honorem & imitationem S. Joannis Evangelistæ, qui Mariam Dominam mundi suscepit in sua, & habitavit cum ea, viri uni Abbatissæ subessent, probatum est quidem institutum à summis Pontificibus, multi tamen illud convellere conati sunt; & quanquam Robertus nonnullis visus fuerit imprudentior in quibusdam, & ex judicio potius, quam voluntate peccasse; sanctus tamen fuit in vita & post obitum miraculis clarus & à S. Bernardo & Petro Abbate Cluniacensi mirificè laudatus.

✽(1118.)✽ Balduino II. Rege Hie-

D 7

roso-

rosolymitano vitâ functo succedit Baldu-
nus Bungo ejusdem affinis.

Defuncto eodem anno Alexio Com-
no Orientis Imperatori succedit Calo-
annes ejusdem primogenitus. Et Alexi-
quidem, quanquam Catholicus esset, ex-
dio tamen Occidentalium, ac præcipue
Francorum rem Christianam in Occiden-
te pessundare conatus est.

Incipit Ordo Templariorum, initio de-
cto à novem viris nobiles, quorum præ-
cipui fuerunt Hugo de Paganis, & Gan-
fredus de S. Ademaro. Dicti sunt Tem-
plarii, quod eis Balduinus partem sui Pa-
latii juxta templum, & Canonici templi ei-
plateam vicinam concessissent. Eorum
prima cura fuit, vias ad S. Civitatem tutas
reddere, & peregrinos omni ope & auxi-
lio tueri: His postea vestis candida affig-
nata cum cruce & scripta regula, quam sa-
tis accuratè servârunt, donec facti sunt
ditissimi atque potentissimi, ipsis etiam
Principibus & Regibus metuendi, quæ eo-
rum ruinæ præcipua causa fuit.

Paschalis II. moritur. eidemque legiti-
mè electus succedit Gelasius II. Monachus
Cassinensis, dictus olim Joannes, & invitus
atque reclamans deductus in Sedem Petri.
Verùm statim adfuit Centius Frangipanis,
qui

qui Pontificem pugnis & calcibus malè
multavit, Cardinales quoque dissipavit
& spoliavit, Catholicis autem accurrenti-
bus retractus est Pontifex ex vinculis, & in
Lateranense palatium magnâ pompâ redu-
ctus, vix ibidem respiravit, & adesse nun-
ciatur Henricus Burdinum suum intrusu-
rus, itaque secundo Tiberi Gelasius Ostiam
fugit, ubi cum nihil propius esset, aut ut
raperetur, aut cæderetur à Germanis ve-
nenata tela spargentibus, neque tempe-
stas pateretur eum se mari committere,
Hugo de Alatro Cardinalis senem Gelasium
humeris suis impositum Ardeam detu-
lit nocte concubiâ, & in castro S. Pauli de-
posuit. Inde paulò post discedentibus
Germanis Cajetam in suam patriam naviga-
vit, ubi coram multis Proceribus & Præsu-
libus consecratus est, fuso sanguine suum
Pontificatum auspicatus. In Sedem au-
tem curante Henrico Burdinus nefarius
pseudo-Pontifex intrusus est, assumpto
mox nomine Gregorii, quem etiam in Ger-
maniam discedens Imperator in Urbe reli-
quit. Irrepsit quoque in Urbem Gelasius,
sed latens, qui tamen vix non à Frangipa-
nis deprehensus, mox à suis equo imposi-
tus cum sacris vestibus fugit in Galliam.

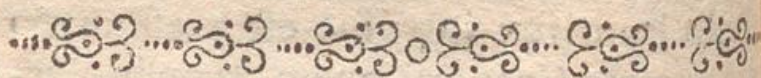
✽(1119.)✽ Gelasius II. Pontifex in-
mo-

monasterio Cluniacensi moritur, eique
mox Guido Archi-Episcopus Viennensis
S. R. E. Cardinalis absens electus substitu-
tuitur, dictus Calistus II. qui eodem anno
Concilium Rhemense cum Patribus 42
præsente etiam Rege Francorum celebra-
vit, quamvis Legatos ex vicinia miserit
ubi etiam denuò excommunicatus est.

✱(1120.)✱ Balduinus III. contra Tur-
cam prævio signo Crucis progressus, præ-
vio signo Crucis insignem victoriam re-
portat. Et mox Concilium habitum Sa-
marie ad corrigendos Christianorum mo-
res ac præcipuè Ecclesiasticorum in Pala-
stinâ.

Romæ cum magno gaudio & plausu
Calistus II. suscipitur, & Burdinus Anti-
Papa in arcem sutrinam fugit.

Instituitur à S. Norberto Ordo Præ-
monstratensium.

DE CAS III.

✱ *Ab anno Christi 1120. ad 1130.* ✱

1121 **R**omanus exercitus Sutrinâ arcem
✱ expugnatâ Burdinum Anti-Papam
capit, cui milites turpiter illudunt, & e-
grè